

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

meddelat i Stockholm den 13 mars 2014

Mål nr

Ö 5326-13

ANSÖKANDE STAT

Azerbajdzjan

PERSON SOM FRAMSTÄLLNINGEN AVSER

Tural Maharramov, 820401-3018

medborgare i Azerbajdzjan

Östra Åtorpsvägen 11

455 31 Munkedal

Offentlig försvarare: Advokat Ann-Sofie Magneson

Advokatfirman Hammar KB

Box 119

461 23 Trollhättan

Offentlig försvarare genom substitution: Advokat Sten-Åke Karlsson

Advokatfirman Hammar KB

Box 154

451 16 Uddevalla

SAKEN

Prövning enligt 18 § lagen (1957:668) om utlämning för brott

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Högsta domstolen förklarar att det såvitt gäller den gärning som avser att Tural Maharramov ska ha hindrat en domstols beslut om att ta en bil i beslag genom att obehörigen bruka och förse nämnda bil med falska registreringsskyltar föreligger hinder mot utlämning enligt 10 § lagen (1957:668) om utlämning för brott. En utlämning av Tural Maharramov skulle vidare inte vara förenlig med artikel 3 i Europakonventionen.

För biträde åt Tural Maharramov tillerkänns Ann-Sofie Magneson ersättning av allmänna medel med 34 695 kr. Denna kostnad ska stanna på staten. Av beloppet avser 23 287 kr arbete, 1 710 kr tidspillan, 2 759 kr utlägg och 6 939 kr mervärdesskatt.

UTLÄMNINGSFRAMSTÄLLNINGEN M.M.*Framställningen*

1. Justitieministeriet i Azerbajdzjan har begärt att den azeriske medborgaren Tural Maharramov ska utlämnas för lagföring.

Riksåklagarens och Tural Maharramovs inställning m.m.

2. Sedan ärendet överlämnats till riksåklagaren och utredning verkstälts, har riksåklagaren enligt 17 § utlämningslagen överlämnat ärendet till Högsta domstolen tillsammans med ett eget yttrande.
3. Riksåklagaren har anfört att det föreligger hinder enligt 10 § andra stycket utlämningslagen beträffande den gärning som avser att Tural Maharramov ska ha hindrat en domstols beslut om att ta en bil i beslag genom att obehörigen bruka och förse nämnda bil med falska registreringsskyltar, eftersom preskription enligt svensk rätt har inträtt. Till följd av vad som är känt om förhållandena i Azerbajdzjan får vidare den bedömningen göras att en utlämning får betraktas som oförenlig med artiklarna 3 och 6 i Europakonventionen.
4. Tural Maharramov har motsatt sig utlämning och instämt i riksåklagarens bedömning att det föreligger hinder mot utlämning.
5. Tural Maharramov har inte varit frihetsberövad i utlämningsärendet.

Den påstådda brottsligheten

6. Till stöd för framställningen har åberopats ett häktningsbeslut den 19 mars 2012 av regiondomstolen i Yevlakh. Enligt beslutet är Tural Maharramov misstänkt för att den 16 september 2011 ha hindrat en domstols beslut om att ta en bil i beslag genom att obehörigen bruka och förse nämnda bil med falska registreringsskyltar. Vidare är han misstänkt för att vid samma tillfälle ha brukat våld mot en polistjänsteman samt för att ha förfalskat ett officiellt dokument som i augusti 2011 använts vid erhållande av en kredit.

Tural Maharramovs uppgifter

7. Tural Maharramov har förnekat att han har gjort sig skyldig till de brott som utlämningsframställningen avser och har anfört bl.a. följande. Anklagelserna mot honom är falska och påhittade enbart i syfte att få honom utlämnad. Han har blivit utsatt för förföljelse i Azerbajdzjan på grund av sina politiska åsikter. Migrationsdomstolen har den 13 november 2013 beviljat Tural Maharramov och hans fru permanenta uppehållstillstånd och status som alternativt skyddsbehövande.

HÖGSTA DOMSTOLENS BEDÖMNING

8. Enligt 9 § tredje stycket utlämningslagen får genom en överenskommelse med en främmande stat bestämmas att en fällande dom eller ett sådant beslut om häktning som har meddelats av en domstol eller en domare ska godtas, om det inte i det särskilda fallet framgår att domslutet eller häktningsbeslutet är uppenbart oriktigt. Azerbajdzjan är liksom Sverige ansluten till den europeiska utlämningskonventionen, som är en överenskommelse av det slag som 9 § tredje stycket syftar på. Häktningsbeslutet, som är meddelat av en domstol, ska därför godtas om det inte framgår att det är uppenbart oriktigt. Något sådant kan inte anses framgå. Häktningsbeslutet kan därför läggas till grund för utlämning.

9. Enligt 10 § andra stycket utlämningslagen får utlämning inte beviljas om brottet är preskriberat enligt svensk lag. Den gärning som avser att Tural Maharramov ska ha hindrat en domstols beslut om att ta en bil i beslag genom att obehörigen bruka och förse nämnda bil med falska registreringsskyltar får i

svensk rätt närmast anses motsvaras av överträdelse av myndighets bud samt märkesförfalskning, ringa brott. För dessa brott är stadgat fängelse högst ett år, respektive högst sex månader. Brott för vilket inte kan följa svårare påföljd än fängelse i ett år preskriberas enligt 35 kap. 1 § första stycket 1 brottsbalken efter två år. Det föreligger således hinder mot utlämning avseende denna gärning.

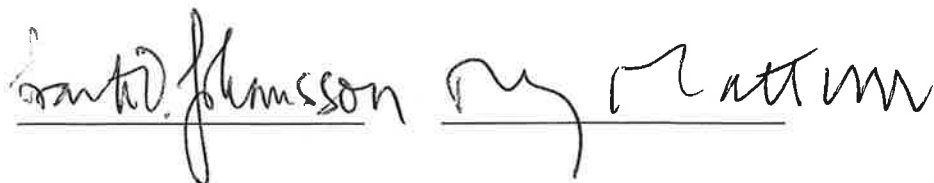
10. Såvitt gäller övriga gärningar finns det emellertid inte något hinder mot utlämning enligt 1–10 §§ utlämningslagen.

11. Av artikel 3 i Europakonventionen följer att en stat inte får lämna ut en person för lagföring för brott i annat land, om det är sannolikt att han löper en allvarlig risk att i det landet utsättas för tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (jfr NJA 2002 s. 624). I artikel 6 i konventionen anges vad som utgör grundläggande krav på rättssäkerhet.

12. Av en rapport från Utrikesdepartementet avseende mänskliga rättigheter i Azerbajdzjan år 2011 framgår att rättsväsendet i stort inte kan betraktas som oberoende av den verkställande makten. Även från officiellt håll framhålls bristande kompetens inom domarkåren, liksom svagheter i systemet för försvar av åtalade, som problematiska områden där otillräckliga framsteg gjorts. Tortyr eller annan omänsklig och förnedrande behandling anses vara ett utbredd problem och förekommer såväl på polisstationer, som i häkten, fängelser och andra anstalter som drivs av myndigheterna. Förhållandena i ett flertal fängelser är även fortsatt besvärliga med överbeläggning, undermålig kost och bristfällig sjukvård. Detta resulterar bland annat i spridning av tuberkulos och andra infektionssjukdomar. Denna bild bekräftas av en rapport från Human Rights Watch, Azerbaijan Country Summary January 2012.

13. I rättsfallet NJA 2010 N 47 fann Högsta domstolen, med hänvisning till ett tidigare avgörande (NJA 2009 N 24), på grundval av Utrikesdepartementets motsvarande rapport från år 2007 att innehållet i denna – särskilt uppgifterna om tortyr och förnedrande behandling i syfte att få fram erkännanden, om förhållandena inom domstolsväsendet och om den bristande tillgången till försvarare – att en utlämning till Azerbajdzjan skulle vara oförenlig med artiklarna 3 och 6 i Europakonventionen.

14. Inget i utredningen i förevarande ärende tyder, enligt Högsta domstolens bedömning, på att förhållandena såvitt avser tortyr och förnedrande behandling har förändrats. En utlämning av Tural Maharramov till Azerbajdzjan skulle därför inte vara förenlig med artikel 3 i Europakonventionen. Däremot ger utredningen inte tillräckligt stöd för att göra bedömningen att det på grund av artikel 6 föreligger ett hinder mot utlämning av Tural Maharramov till Azerbajdzjan för brott av det slag som nu är i fråga (jfr NJA 2009 s. 280).

I avgörandet har deltagit: justitieråden Marianne Lundius, Ann-Christine Lindeblad (referent), Kerstin Calissendorff, Svante O. Johansson och Dag Mattsson
Föredragande justitiesekreterare: Charlotte Edvardsson